

Ez a négy kifejezés a szentmisében az **Eucharisztia liturgiájának** négy lényeges elemét jeleníti meg: az adományok oltárra helyezését, az alapítás elbeszélését (ez az eucharisztikus ima része), az Eucharisztia megtörését és a szentáldozást. Jézus maga adott utasítást apostolainak, hogy az ismétlődő cselekmény az ő emlékezetére történjen (1Kor 11, 25). Az Eucharishtiában új értelmet ad a jó Isten által felajánlott szövetségnek: az ő vére az új és örök szövetséget pecsételi meg. *Itt már nem csak Istenre mutató, de vele való egyesülés is történik.* Az utolsó vacsora óta egyházunk folyamatosan ünnepli az Eucharishtiát, és minden bizonnyal így lesz ez a történelem végéig.

Tudod-e?

• Az **eucharisztia** görög eredetű szó, az eu (jó) és a kharisz (kegyelem, kegyelmi adomány) szavakból alakult ki, jelentése: hálaadás. A szentséget Jézus alapította, és jelen van benne az ő valóságos teste és vére. A szentség anyaga a búzából készült kenyér és a szőlőből készült bor. A szentség akkor jön létre, amikor a pap a misében az eucharisztikus imában kimondja az átváltoztatás szavait. Itt történik az átlényegülés: a kenyér (ostya) egész lényege Krisztus testévé, Krisztus testének lényegévé, illetve a bor egész lényege Krisztus vérévé, Krisztus vérenek lényegévé változik át. Az Eucharishtiában a kenyér és a bor érzékelhető sajátossága, színe változatlanul megmarad.

• **Az Eucharisztia liturgiája** a szentmise második része. A kenyér és a bor előkészítésével kezdődik, közben a hívek saját felajánlásokat tesznek. A felajánló könyörgést a pap által mondott hálaadó ima, majd a *Sanctus* követi. Ezután következik az eucharisztikus ima, melynek során a pap lehívja a Szentlelket az adományokra (*epiklézis*), felidézi az utolsó vacsora történéseit, és Jézus szavait megismételve a kenyeret és bort Krisztus testévé és vérévé változtatja. Átváltoztatás (*consecratio*) után a pap mindkét szín alatt jól láthatóan magasba emeli Krisztus Testét és Véré: ez az úrfelmutatás. Aztán megemlékezik az élő és megholt hívőkről, imádkozik az egyház egységéért, végül ismét felemeli Krisztus testét és véré, miközben így imádkozik: „Óáltala, ővele és őbenne a tiéd, mindenható Atyaisten, a Szentlélekkel egységben minden tisztelet és dicsőség, mindörökkön örökké!” Ezt követi a Miatyánk, a békéért mondott ima, a kiengesztelődés és a pap áldozása, majd az *Isten báránya* kezdetű ének éneklése és a hívek áldozása.

• **Az Oltáriszentség ünnepe** – Az Oltáriszentséget külön napon – *Úrnapján* – ünnepli egyházunk, a pünkösöd utáni tizedik napon (csütörtökön). Az ünnep fő eseménye a körmenet, amelyen körülhordozzák az Oltáriszentséget. A körmenet útvonala mentén négy lombsátor alá oltárt állítanak fel az ott tartandó rövid szertartás (evangéliuméneklés és áldás) céljára. Az Eucharisztia útvonala a Nap éves pályáját jelképezi, és a pap a négy égtáj felé ad szentségi áldást.

Neked szól

Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, az bennem marad, és én őbenne. Jn 6, 56

Út a Szentíráshoz

A szinoptikus evangélistáktól eltérően János apostol az utolsó vacsora elbeszélésekor nem idézi fel az Eucharisztia alapító szavait, de náluk mégis jóval hosszabban foglalkozik ezzel a szentséggel. A hatodik fejezetben különösen is sokat ír róla.

A csodálatos kenyérszaporítás után Jézus hosszasan tanít a „mennyei kenyérről”. El lehet képzelni, hányan megütköztek a fenti gondolatokon. Mi tudjuk, ő nem az értelemnek szánta azokat. Az Oltáriszentségben való jelenléte hittitok számunkra, amihez leginkább a szívünkkel tudunk közel kerülni. Ez a szentség lelki szinten egyesít Krisztussal és a többi kereszténnyel. A szöveg azt próbálja érzékeltetni, hogy a szentáldozásban visszatérünk isteni forrásunkhoz, eggyé válunk vele. Ez az egység hatalmas erőt ad a földi életben, és a halál után is megmarad. Így találjuk meg igazi énünket: azok vagyunk igazán, akik Istenben vagyunk. Ez az, ami örök bennünk. Minden más elmúlik.

